

UZASADNIENIE

Małoletni K. S. i M. S., reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową D. A., pozwem z dnia 17 lipca 2019 r. roku wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego A. S. alimentów w kwocie po 1500 zł miesięcznie, płatnych do rąk D. A. do 5 tego dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

(pozew k. 3-8 akt)

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 25 października 2019 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(odpowiedź na pozew k. 89-92 akt)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań stron (strony powodowej k.175-176, 176-177 i pozwanego k. 176, 177), zeznań świadka K. G. (k. 176) oraz dołączonych przez strony dokumentów i wydruków zdjęć (k. 9-12, 76-87, 93- 159,) (które to dowody Sąd uznał za wiarygodne), Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. ur. (...) i M. S. ur. (...) pochodzą ze nieformalnego związku (...).

(d. odpisy aktów urodzenia k. 9-10 akt)

Do końca czerwca 2019 r. rodzice małoletnich powodów zamieszkiwali wspólnie w wynajmowanym mieszkaniu w W.. Od dłuższego czasu planowali oni wspólny zakup mieszkania, jednakże ostatecznie nie udało im się dojść do porozumienia w zakresie zakupu konkretnego lokalu. Ostatecznie pod koniec 2018 r. A. S. w tajemnicy przed ówczesną partnerką zakupił mieszkanie o pow. 54 m² za kwotę 420 000 zł (na zakup przedmiotowego mieszkania pozwany przeznaczył posiadane oszczędności, a nadto zaciągnął na 17 lat kredyt w wysokości 200 000 zł z miesięczną ratą w wysokości ok. 2000 zł), licząc na to, że ostatecznie D. A. zamieszka w w/w lokalu.

Po powzięciu informacji o zakupie przez pozwanego mieszkania D. A. odmówiła zarówno zamieszkania w/w lokalu jak i inwestowania w niego i w czerwcu 2019 r. sama, za posiadane oszczędności w wysokości 200 000 zł, dokonała zakupu mieszkania położonego w O. o pow. ok. 48m², gdzie wprowadziła się wraz z dziećmi z początkiem lipca 2019 r.

Aktualnie D. A. wraz z dziećmi w dalszym ciągu zamieszkuje w powyższym, należącym do niej mieszkaniu w O.. Na koszt utrzymania w/w mieszkania składa się czynsz w wysokości 600 zł miesięcznie, opłata za prąd w wysokości ok. 50 zł miesięcznie i opłata za gaz w wysokości ok. 85 zł miesięcznie.

Nadto przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wydaje ok. 30 zł na telefon komórkowy.

(d. przesłuchanie stron – k. 175-177)

D. A. ma 38 lat, posiada średnie wykształcenie, obecnie pozostaje na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu osiąga zasiłek macierzyński w wysokości niespełna 1900 zł netto miesięcznie.

Wcześniej D. A. pracowała jako pracownik administracyjny w firmie ubezpieczeniowej.

(d. zaświadczenia k. 76-77)

Małoletnia K. S. ma 4 lata i uczęszcza do przedszkola nr (...). Na wyżywienie małoletniej w przedszkolu potrzeba ok. 250 zł miesięcznie, na zdjęcia, wycieczki, ubezpieczenie, wyprawkę w sumie ok. 65 zł miesięcznie, na opłacenie dodatkowych godzin małoletniej w przedszkolu ok. 50 zł miesięcznie, a na dojazdy do specjalistów (na rehabilitacje z powodu wzmożonego napięcia mięśniowego, do logopedy, okulisty i ortopedy) ok. 160 zł miesięcznie.

Małoletnia M. S. ma niespełna 1 rok. Na wyżywienie dla małoletniej potrzeba ok. 500 zł miesięcznie, na pampersy i środki higieniczne potrzeba ok. 300 zł miesięcznie, a na wizyty u ortopedy – ok. 400 zł rocznie.

(d. przesłuchanie D. A. k. 175-176, 177)

Pozwany A. S. ma 40 lat.

Mieszkanie, które zakupił w W., z uwagi na nieposiadanie przez pozwanego odpowiednich środków finansowych, nie jest jeszcze w pełni wyposażone.

(d. przesłuchanie A. S. k. 175-176, 177)

Pozwany na czynsz za w/w mieszkanie wydaje ok. 535 zł, na prąd ok. 125 zł, na ubezpieczenie mieszkania 267 zł rocznie, zaś na ubezpieczenie na życie i dożycie (gdzie osoba uposażoną jest małoletnia K. S.) 182 zł miesięcznie. Na swoje wyżywienie i ubranie pozwany potrzebuje nie mniej niż 400 zł miesięcznie.

(d. przesłuchanie pozwanego k. 167-177, zawiadomienie k. 105, polisa k. 114, prognoza k. 114, polisa k. 115)

Pozwany zatrudniony jest w charakterze kierowcy w Ministerstwie Infrastruktury – jego wynagrodzenie z okresu marzec – październik 2019 r. wyniosło ok. 3853 zł netto miesięcznie.

Pozwany poza mieszkaniem, w którym zamieszkuje, jest także współwłaścicielem (wraz z matką i braćmi) mieszkania w W., w którym zamieszkuje jego matka i brat. Nadto A. S. jest również właścicielem działki leśnej o pow. niespełna 2 ha położonej niedaleko W..

(d. zaświadczenie k 93, przesłuchanie pozwanego k. 176 – 177)

Pozwany przyjeżdża do małoletnich córek z reguły co weekend (spędza z nimi najczęściej pół soboty i niedzieli).

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są doświadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż małoletnie powódki nie są w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Zgodnie z utrwalonymi w doktrynie poglądami przez usprawiedliwione potrzeby rozumieć należy te potrzeby, które zapewniają uprawnionemu prawidłowy rozwój fizyczny, duchowy, możliwości zdobywania wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Potrzeby te dotyczą zarówno środków utrzymania, jak również środków wychowania. Dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania to przede wszystkim zapewnienie mu mieszkania, wyżywienia, ubrania czy opieki w leczeniu. Zaspokojenie potrzeb w zakresie wychowania obejmuje oprócz środków finansowych, także osobistą troskę o rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie do samodzielnego utrzymania się uprawnionego. W doktrynie podkreśla się jednocześnie, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne

uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym w doktrynie przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nim nawet małymi dochodami.

Na usprawiedliwione wydatki na małoletnią K. S. składają się niewątpliwie przypadające na nią koszty mieszkania (wynoszące ok. 1/3 kosztów zużytych w mieszkaniu mediów, tj. ok. 50 zł miesięcznie – konieczność uiszczania przez D. A. czynszu za mieszkanie jest bowiem niezależna od tego, czy w mieszkaniu tym zamieszkania tylko ona czy też inne osoby, np. jej dzieci), szeroko rozumiane koszty przedszkola i koszty leczenia, jak również wydatki takie jak koszt wyżywienia małoletniej poza przedszkolem, koszty ubrania, środków higienicznych i czystości, rozrywki i zabawek niezbędnych do prawidłowego rozwoju małoletniej (wynoszące odpowiednio, w ocenie Sądu, na podstawie doświadczenia życiowego - 250 zł (wyżywienie poza przedszkolem), 100 zł (ubrania), 100 zł (środki higieniczne i czystości), 50 zł (zabawki i rozrywka)). W sumie usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej K. S. wynoszą w ocenie Sądu ok. 1100 zł miesięcznie.

Na usprawiedliwione wydatki na małoletnią M. S. składają się niewątpliwie przypadające na nią koszty mieszkania (wynoszące ok. 1/3 kosztów zużytych w mieszkaniu mediów, tj. ok. 50 zł miesięcznie – konieczność uiszczania przez D. A. czynszu za mieszkanie jest bowiem niezależna od tego, czy w mieszkaniu tym zamieszkania tylko ona czy też inne osoby, np. jej dzieci), koszty wyżywienia, środków higienicznych i czystości, leczenia, jak również koszty ubrania oraz rozrywki i zabawek (wynoszące odpowiednio, w ocenie Sądu, na podstawie doświadczenia życiowego - 100 zł (ubrania), 50 zł (zabawki i rozrywka)). W sumie usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej M. S. wynoszą ok. 1050 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, biorąc po uwagę wiek, zawód, a także wysokość wynagrodzenia pozwanego uznać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753), wyczerpują się w osiągniętych obecnie przez niego dochodach i wynoszą obecnie ok. 3.850 zł netto miesięcznie.

Możliwości zarobkowe matki małoletniego powoda są natomiast w ocenie Sądu niższe od możliwości pozwanego - mając na uwadze konieczność opieki nad małoletnimi dziećmi należy uznać, iż wyczerpują się one w osiągniętych obecnie przez nią dochodach i wynoszą ok. 1900 zł netto miesięcznie.

W tej sytuacji, mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów oraz możliwości majątkowe i zarobkowe jego rodziców, jak również fakt, iż pozwany ponosi znaczne wydatki na spłatę kredytu mieszkaniowego (stanowiące równowartość ok. połowy jego dochodów), ale także okoliczność, że to na D. A. spoczywa główny ciężar opieki nad małoletnimi powodami, zasadnym jest w ocenie Sądu obciążenie pozwanego A. S. obowiązkiem łożenia na rzecz córki K. S. tytułem alimentów kwoty po 650 złotych miesięcznie, zaś na rzecz córki M. S. kwoty po 600 zł miesięcznie, resztę kosztów utrzymania powodów winna ponieść natomiast ich matka.

Zdaniem Sądu powyższa kwota nie obciąża nadmiernie pozwanego (nie przekracza jego możliwości zarobkowych i majątkowych, stanowiących górną granicę świadczeń alimentacyjnych), biorąc pod uwagę, że rodzice obowiązani są podzielić się z małoletnim dzieckiem nawet małymi dochodami.

Z kolei kwota żądana przez matkę małoletnich, tj. 1500 zł miesięcznie na powoda, zdaniem Sądu nie uwzględnia konieczności ponoszenia także D. A. odpowiedniej części kosztów utrzymania małoletnich powodów oraz – przede wszystkim – przekracza możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od A. S. na rzecz jego córek: K. S. i M. S. alimenty w kwocie odpowiednio po 650 zł miesięcznie i po 600 zł miesięcznie, płatne, począwszy od 17 lipca 2019 r. (a więc od dnia wniesienia powództwa), do rąk matki małoletnich do 10 – tego dnia każdego miesiąca z góry (mając na uwadze, iż zgodnie

z art. 85 kp wynagrodzenie wypłaca się z dołu, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego), wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek rat, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Koszty procesu Sąd na podstawie art. 100 kpc wzajemnie zniósł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc, zaś na podstawie art. 113 ustę 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego opłatą sądową od uwzględnionej części powództwa, pozostałe nieuiszczone koszty sądowe przejął natomiast na rachunek Skarbu Państwa.